

1968 பிப்ரவரி 19]

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : காணாமல்போன மாட்டை தானம் கொடுப்பதுபோல ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலத்தைக் கொடுத்து பல பெரிய மனிதர்கள் விளம்பரம் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பெயர்ப்பட்டியலை அரசாங்கம் வெளியிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தாமாகவே நிலத்தைக் கொடுத்திருப்பவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின்பு தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் கவனவுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அவையுரிமைக் கேள்விகள்

() திரு. சி. சுப்பிரமணியம்மீதும், 'இந்து' நாளிதழ் மீதும் (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அவை உரிமைப் பிரச்சினை. இப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட மொழித் தீர்மானம்—அதாவது இனி பள்ளிக்கூடங்களில் இந்தி மொழி நீக்கப்படும் என்ற தீர்மானம் ஒரு மோசடி என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறியதாக 'இந்துப்' பத்திரிகையில் வெளியாகியிருப்பது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியது, எனவே அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தம்முடைய தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கோரி திரு. இரெ. இளம்வழுதி அவர்கள் அறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா இல்லையா என்பதைப்பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னது உண்மையா, அது சரியா, தவறா என்று சொல்வது என் பொறுப்பு அல்ல. அது இந்தப் பேரவையின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியதாகக் கூறப்படுவது பற்றிய இறுதி முடிவு எப்படி இருப்பினும், முதலில் இதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ப்ரைமா பேஸி கேஸ் இருக்கிறதா, முதல் தோற்றத்தில் அதைப் படிக்கிறபோது இந்தப் பேரவையை இழிவுபடுத்துகின்ற தன்மை இருக்கிறதா என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டும். என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் மிகவும் உதவினார்கள். நான்கு காரணங்களை சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

முதலாவதாக, அரசியல் சட்டத்தில் சாதாரண பிரஜைக்கு—குடிமகனுக்கு அடிப்படைப் பேச்சுரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசியிருக்கக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் பேச்சுரிமை 19-வது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்

[பேரவைத் தலைவர்] [1968 பிப்ரவரி 19]

அதில் எதையும் பேசலாம் என்று இல்லை. எந்த அவதூறையும் பேசலாம் என்று இல்லை. அந்தப் பிரிவைப் படித்துப் பார்த்தால், சட்டத்திற்கு உள்ள கட்டுப்பாடுகளுக்கு அடங்கிய பேச்சுரிமை தான் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கட்டுப்பாட்டுக்கு உள்ளடங்கிய—பேச்சுரிமை அடிப்படையில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் பேச்சு அமையவில்லை என்பதை திரு. இரெ. இளம்வழுதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அடுத்து, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பள்ளிகளில் இருந்து இந்தியை அகற்றுவதான இந்தத் தீர்மானம் மோசடி என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டதாக இருக்கிறதே தவிர, அதை நிறைவேற்றிய இந்தப் பேரவையைக் குறிப்பதாக ஆகாது என்று கூறினார்கள். ஒருவர் செய்தது திருட்டு என்று சொன்னால் அந்தத் திருட்டுச் செய்கையைத்தான் அது குறிக்குமே தவிர செய்தவரைக் குறிப்பிடவில்லை என்பது பொருத்தமாக இருக்குமா? அப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும், இந்தப் பேரவை நிறைவேற்றிய தீர்மானமானது மோசடி என்றால், அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய இயல்பு—தன்மை உடையது இந்தப் பேரவை என்ற கருத்து உள்ளடங்குகிறது.

அடுத்து, பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாக வைத்து—ப்ரிவிலேஜ் மாட்டர்—உரிமை பிரச்சினை எழுப்பக்கூடாது என்று ஏற்கனவே பலமுறைகள் இந்த பேரவையின் தலைவர்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதில் இருந்தே படிக்கிறேன் :

“பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியையே ஆதாரமாகக் கொண்டு உரிமைப் பிரச்சினை கிளப்பக் கூடாது என்று சபாநாயகர் அவர்களே பல தடவைகளிலே தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.”

என்று சொன்னார். எந்த நாளில் அத்தகைய தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. நான் கடந்த பத்து வருடங்களில், 1957-இல் இருந்து 1967-வரை எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சினைகளையும், அவற்றின் மீது கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளையும் படித்துப் பார்த்தேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதுபோல கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்ப்பு எதுவும் இல்லை. பத்திரிகையில் வந்ததை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பக் கூடாது என்று ஒரு தீர்ப்பு—மொத்தம் 65 உரிமைப் பிரச்சினைகளைப் படித்துப் பார்த்ததில்—எதிலும் அத்தகைய தீர்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எந்தத் தேதியில் அப்படி ஒரு தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதையும் ஆய்ந்து பார்க்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால், பேரவைத்

1968 பிப்ரவரி 19] [பேரவைத் தலைவர்]

துறையை, ஞாயிற்றுக்கிழமைகூட திறந்துவைத்து எல்லா அவையுரிமைப் பிரச்சினைபற்றிய பைல்களையும் எடுத்துப் பார்த்து விட்டேன். பேரவைத் துறை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பைல்களில் எதுவும் தொலைந்துபோகவில்லை, ஏதாவது குறிப்பிட்ட தேதியில் அதுமாதிரி தீர்ப்பு இருக்கிறது என்று திரு. கருத்திருமன் சொன்னால், அதையும் நான் பார்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஒரு காரணமாக அவர்கள் சொன்னார்கள், 'அரசியல் மோசடி' என்று சொன்ன காரணத்தால், 'மோசடி' என்பது தவறாக இருப்பினும், 'அரசியல்' என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்பட்ட காரணத்தால், விஷம் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். ஒரு இடத்திலே விஷம் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். ஒரு இடத்திலே விஷம் குறைந்துவிட்டது என்று பேசினார்கள். பேரவையில் உள்ள எல்லா அலுவல்களுமே அரசியலையொட்டி இருக்கின்றபடியால் 'அரசியல்' என்ற சொல்லை அடைமொழியாகச் சேர்த்துவிட்டதால் அதற்குத் தனிப்பொருள் Special significance இருப்பதாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். நான் பார்த்தவரையில் பழைய குறிப்பு களைப் படித்த வரையில் சட்டப் பேரவை அலுவல்கள் பொதுவாக அரசியலையொட்டியதாக இருக்கின்றன; வேண்டுமென்றால் இரங்கற் தீர்மானங்கள் வேறாக இருக்கலாம். 'அரசியல்' என்ற சொல் இருப்பதால் தனிப் பொருள் இருப்பதாகவோ அல்லது அந்தச் சொல் விஷத்தைக் குறைவாக்கிவிட்டது என்பதாகவோ நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். 'ஹிந்துப்' பத்திரிகையில் வெளியானது உண்மையாக இருக்குமானால்—உண்மை என்று நான் சொல்லவில்லை—அது உண்மையாக இருக்குமானால், மோசடி என்பது மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தி, ஒன்று சாதாரண மோசடி fraud என்றும்; அடுத்ததாக பெரிய மோசடி great fraud என்றும்; அடுத்ததாக greatest fraud மிகப் பெரிய மோசடி என்றும் வகைப்படுத்தி, மூன்றாவது வகையில் இப்பேரவையின் தீர்மானத்தை, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் சேர்த்து உள்ளார். எனவே, பேரவையை இழிவுபடுத்திப் பேசியுள்ளாரா என்று ஆய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. பேசிவிட்டதாகச் சொல்லவில்லை; ப்ரைமா பேஸி கேஸ் ஆக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது என்ற முடிவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சபாநாயகர் அவர்கள் பத்திரிகையிலே இருப்பதை வைத்து எதையும் எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது என்று இந்தச் சபையிலே பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டதான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்லவில்லை. நான் அப்படி ஒரு தீர்ப்பு சொல்லவில்லை என்று நான் இங்கு சொல்வதை உறுதியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[1968 பிப்ரவரி 19]

THIRU ERE. ELUMVAZHUTHI : Under rule 189 of the Madras Assembly Rules, I move—

“That the matter of privilege against Thiru C. Subramaniam and the publisher of ‘The Hindu’ be dealt with by this House itself”.

THIRU K. V. SUBBIAH : I second it.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : I move the following amendment to the motion :—

“That the *prima facie* case of breach of privilege be referred to the Committee of Privileges.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I second it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே அதிகம் பேசுவதற்கு இடமில்லை. 189-வது விதியின்கீழ் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். If the Speaker holds that the *prima facie* case exists, he may allow a motion to be made by any member that the alleged breach of privilege be referred to the Committee of Privileges, or in the alternative, that it be dealt with by the House itself. இந்தப் பேரவையிலே ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 1958-ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் 12-ஆம் தேதி அன்று இருந்த தலைவருடைய தீர்ப்பு இப்படி இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அந்த விதியைக் குறிப்பிட்டு “This rule says that if the Speaker holds that the *prima facie* case exists, he may allow a motion to be made by any member that the alleged breach of privilege be referred to the Committee of privileges, or in the alternative, that it be dealt with by the House itself. In pursuance of the alternative given in this rule, I place this matter before this House. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பேரவையில் தீர்மானம் கொண்டு வராமலேயே பேரவையின் முடிவிற்கு அவையுரிமைப் பிரச்சினையை வைத்துவிட்டதாக தானாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். In pursuance of the alternative given in this rule, I place this matter before this House for its decision. பேரவைக்கு வைத்துவிடலாம் என்று முன்னாலிருந்த பேரவைத் தலைவர் சொல்லியிருந்தாலும், இப்பொழுது தீர்மான வடிவத்தில் கொண்டுவர அனுமதிக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய திருத்தத் தீர்மானம் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்பது. இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு அளிப்பவர்கள் ‘ஆம்’ என்க. இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறவர்கள் ‘இல்லை’ என்க. ‘இல்லை’ என்பவர்கள் அதிகம், எனவே இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் தோற்றுவிட்டது.

அடுத்ததாக, மூலத் தீர்மானம் திரு. இளம்வழுகி அவர்களுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பவர்கள் ‘ஆம்’ என்க. எதிர்ப்பவர்கள் ‘இல்லை’ என்க.

1968 பிப்ரவரி 19]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மூன்று நேரங்களிலே கூடாது. ஒன்று வாக்கெடுப்பு நடக்கும்பொழுது, இரண்டு, பேரவைத் தலைவர் எழுந்து நிற்கும்பொழுது, மூன்று, ஆளுநர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, ஆகிய இந்த மூன்று நேரங்களிலும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கூடாது That this matter be dealt with by the House itself. என்ற இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு அளிப்பவர்கள் 'ஆம்' என்க. எதிர்ப்பவர்கள் 'இல்லை' என்க. 'ஆம்' என்பவர்கள் அதிகம்.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர்.

ஆதரித்தவர்கள்.

1. புலவர் கா. கோவிந்தன்.
2. திரு. மு. அலங்காரம்.
3. திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.
4. திரு. எஸ். கணேசன்.
5. திரு. அ. ஆறுமுகம்.
6. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
7. திரு. ஆலடி அருணா.
8. திரு. கே. ஆண்டி என்ற குருசாமி.
9. திரு. எம். சி. பாலன்.
10. திரு. எ. கே. பாலகிருஷ்ணன்.
11. திரு. ஜே. பெள்ளி கவுடர்.
12. திரு. மு. சின்னசாமி.
13. திரு. வி. சின்னசாமி.
14. திரு. ந. தருமலிங்கம்.
15. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
16. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.
17. மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி.
18. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
19. திரு. இராம. அரங்கண்ணல்.
20. திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி.
21. திரு. எஸ். முருகையன்.
22. திரு. எம். எஸ். மணி.
23. திரு. எம். சண்முகம்.

[1968 பிப்ரவரி 19]

24. திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்.
25. திரு. பழனிவேல் ராஜன்.
26. திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்.
27. திரு. கே. கோவிந்தராஜலு.
28. திரு. டி. இராசரத்தினம்.
29. திரு. கி. ஜயராமன்.
30. திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி.
31. திரு. எம். கண்ணப்பன்.
32. திரு. ஆ. கருப்பையா.
33. திரு. என். கிட்டப்பா.
34. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்.
35. திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
36. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
37. திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
38. திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்.
39. திரு. சி. வீரமணி.
40. திரு. பெ. மலைச்சாமி.
41. திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்.
42. திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ.
43. திரு. பி. துரைராஜ்.
44. திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.
45. திரு. பி. எஸ். மணியன்.
46. திரு. மூ. மாரிமுத்து.
47. திரு. ரா. ரா. முனுசாமி.
48. திரு. ஏ. முனியாண்டி.
49. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்.
50. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
51. மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி.
52. திரு. என். ராஜாங்கம்.
53. திரு. மா. இராசாங்கம்.
54. திரு. மு. ச. சிவசாமி.
55. திருமதி ஏ. சுவாரச்.
56. திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்.
57. திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்.
58. திரு. மு. வேதாசலம்.
59. திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்.
60. திருமதி சு. குப்பம்மாள்.

1968 பிப்ரவரி 19]

61. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.
62. திரு. இரா. நாராயணன்.
63. திரு. மு. க. து. நடராசன்.
64. திரு. வெ. முனுசாமி.
65. திரு. ஈ. எம். நடராசன்.
66. திரு. சி. பழனி.
67. திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்.
68. திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர்.
69. திரு. பி. பெரியசாமி.
70. திரு. ஏ. எம். ராஜா.
71. திரு. க. மு. ராசகோபால்.
72. திரு. சு. துரைசாமி.
73. திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு.
74. திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்.
75. திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்.
76. திரு. மு. ராமன்.
77. திரு. வி. கே. இராமராசன்.
78. திரு. இ. ராமசாமி.
79. திரு. மு. இரத்தினசபாபதி.
80. திரு. கே. என். சாமிநாதன்.
81. திரு. ஹபிபுல்லா பேக்.
82. திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.
83. திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்.
84. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்.
85. திரு. பெ. சீனிவாசன்.
86. திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி.
87. ஹாஜி ம. மு. பீர்முகம்மது.
88. திரு. இரே. இளம்வழுதி.
89. திரு. கே. வி. சுப்பையா.
90. திரு. வி. எஸ். சண்முகம்.
91. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.
92. திரு. ந. சோமசுந்தரம்.
93. திரு. அ. வெ. சுப்பிரமணியம்.
94. திரு. க. ந. சிவபெருமாள்.
95. திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்.
96. திரு. எஸ். கே. வடிவேலு.

[1968 பிப்ரவரி 19]

97. திரு. ந. வீராசாமி.
98. திரு. சி. வே. வேலப்பன்.
99. திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்.
100. திரு. எச். வி. ஹாண்டே.
101. திரு. கரு. சீமைச்சாமி.
102. திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்.
103. திரு. எஸ். அழகுத் தேவர்.
104. திரு. கே. போஜன்.
105. திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்.
106. திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா.
107. திரு. எஸ். பரமசிவம்.
108. திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்.
109. திரு. ரா. ரெத்தினத் தேவர்.
110. திரு. எஸ். செளடி சுந்தரபாரதி.
111. திரு. பி. வெங்கடசாமி.
112. திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு.

எதிர்த்தவர்கள்.

1. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
2. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
3. திரு. கே. வினாயகம்.
4. திரு. எஸ். ராமலிங்கம்.
5. திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர்.
6. திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.
7. திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு.
8. விஜய ரகுநாத தொண்டமான்.
9. திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை.
10. திரு. நா. காசிராமன்.
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
12. திரு. கே. சுகாதேவ கண்டர்.
13. திரு. அ. செல்லக் கவுண்டர்.
14. திரு. இரா. செளந்தரராஜ மூப்பனார்.
15. திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்.
16. திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்.
17. திரு. வை. சுவாமிநாதன்.
18. திரு. பா. தம்பி நாயக்கர்.

1968 பிப்ரவரி 19]

19. திரு. ந. தீர்த்தகிரி.
20. திரு. பெ. வெங்கடாசல தேவர்.
21. திரு. ரா. கனகசபை.
22. திரு. கோ. பூவராகன்.
23. திரு. எம். வில்லியம்.
24. திரு. இல. பலராமன்.
25. திரு. என். துரைபாண்டியன்.
26. திரு. த. சி. சுவாமிநாதன் உடையார்.
27. திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்.
28. திரு. வ. ஜார்ஜ்.
29. திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி.
30. திரு. ஆர். கருப்பையா.
31. திரு. ப. மகாதேவன்.
32. திரு. அ. மாரிமுத்து.
33. திரு. டி. மார்டின்.
34. திரு. தோ. மு. நல்லசாமி.

நடுநிலைமை வகித்தவர்கள்.

1. திரு. என். சங்கரப்பா.
2. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.
3. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.
4. திரு. கோ. பாரதிமோகன்.
5. திரு. கே. என். குமாரசாமி.
6. திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம்.
7. திரு. எம். பூபதி.
8. திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி.
9. திரு. கே. பி. எஸ். மணி.
10. திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்.
11. திரு. சி. கோவிந்தராஜன்.
12. திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா.
13. திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்.
14. திரு. என். மருதாசலம்.
15. திரு. என். வரதராஜன்.
16. திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்.

(Thiru K. Cheemaichamy left his seat and was talking with another Member.)

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir.

[1968 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாக்கெடுப்பு நேரத்தில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்க முடியாது.

THIRU K. VINAYAKAM : Until the result is announced, no Member can leave his seat and indulge in walking across or talking across.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 112 வாக்குகள்; தீர்மானத்திற்கு எதிராக 34 வாக்குகள்; நடு நிலைமை வகிப்பவர்கள் 16 பேர். ஆகவே, தீர்மானம் நிறைவேறியது.

முற்
பகல்
10-30

THIRU ERE. ELAMVAZHUTHI : Sir, I move—

"That this House resolves that although the words used by Thiru C. Subramaniam and published in 'The Hindu', dated 11th February 1968 and quoted hereunder, are "the recent Language Bill", the reference is in fact made to the "Language Resolution" passed by this House on 23rd January 1968; and

That this House further resolves and authorises, the Hon. Speaker to give show-cause notice to Thiru C. Subramaniam and to the Publisher of 'The Hindu', why they should not be held to have committed contempt of this House in respect of the following passage in 'The Hindu', dated 11th February 1968, page 11, column 2, under the sub-heading "Political fraud". viz., "Mr. Subramaniam described the recent Language Bill adopted by the State Assembly as the 'biggest political fraud'."

THIRU K. V. SUBBIAH : I second the motion.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சினையின் மீது 'பிரைமா ஃபேஸி ப்ரீச் ஆஃப் ப்ரிஸிலேஜ்' இருக்கிறது என்று தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்தவுடன் அதற்கு மேல் நடவடிக்கை யாக இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன். மொழிப் பிரச்சினைபற்றிய தீர்மானத்தில், அதாவது 23-1-68-ல் நம்முடைய அவை நிறைவேற்றிய அந்தத் தீர்மானத்தில் மிக முக்கியமான பகுதிகளாக ஏழு பகுதிகளை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழும் மற்ற தேசிய மொழிகளும் மத்திய ஆட்சி மொழி களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். அதுவரையில் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வரவேண்டும். அதற்கு ஏற்றபடி இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் மொழிப்பிரிவு திருத்தப்பட வேண்டும் என்று இந்த மன்றம் வற்புறுத்துகிறது.

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

மொழித் திருத்தச் சட்டத்துடன் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தீர்மானம் இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுக்கு அநீதியையும் சங்கடத்தையும் புதிய பளுவையும் உண்டாக்குகிறபடியால், அந்தத் தீர்மானம் அமலாக்கப்படக் கூடாது என்பதில் பல அரசியல் கட்சிகளும் ஒருமித்த கருத்து தெரிவித்திருப்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு மத்திய அரசு உடனடியாக அந்தத் தீர்மானத்தை நீக்கி வைத்து இந்தி பேசாத மக்களுக்குச் சங்கடமும், பளுவும் ஏற்படாத ஒரு முறையை வகுக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வலியுறுத்துகிறது.

மூன்றாவதாக, மொழிப் பிரச்சனைபற்றி ஆய்ந்தறியவும், மொழிச் சட்டத்துடன் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தால் விளையும் தீங்கை அகற்றும் வழிகாணவும், எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு மேல்மட்ட மாநாட்டை இந்தியப் பேரரசு கூட்டவேண்டும் என்று இம்மன்றம் கேட்டுக்கொள்கிறது.

மத்திய அரசின் இந்தித் திரிப்புத் திட்டத்தை இந்த மன்றம் ஏற்க மறுக்கிறது.

மத்திய அரசின் மொழித் தீர்மானத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்த மறுக்கிற வகையிலும் தமிழக மக்களும் மாணவர்களும் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கிற முறையிலும்,

தமிழகத்தின் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் மும்மொழித் திட்டத்தை அகற்றிவிட்டு தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கு இடமளித்து, இந்தி மொழியை அறவே நீக்கிட இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது.

என்.சி.சி. முதலிய அணிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் இந்தி ஆணைச் சொற்களை நீக்கிவிடுவது என்றும், இதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்க மறுத்தால், என்.சி.சி. போன்ற அணிகளைக் கலைத்து விடவும் இந்த மன்றம் தீர்மானிக்கிறது.

தமிழகத்தில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாகவும், பாடமொழியாகவும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் நிர்வாக மொழியாக பல்வேறு துறைகளிலும், ஐந்தாண்டுக் காலத்துக்குள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான துரிதமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது என்று இம் மன்றம் தீர்மானிக்கிறது.

அரசியல் சட்டத்தில் இந்திக்கு பிரத்தியேக அந்தஸ்து அளித்திருப்பது அகற்றப்பட்டு; நாட்டின் பிறமொழிகளுக்கு கீழ்நிலை அளிக்கும் ஷரத்துக்களெல்லாம், எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து நல்கும் வகையில் திருத்தப்பட வேண்டும்.

இப்படி 23-1-1968-ல் நம் அவை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் அரிய கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றித்தான் மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திண்டுக்கல்

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி] [1968 பிப்ரவரி 19]

இளைஞர் காங்கிரஸ் மாநாடு ஆண்டு விழாவினைத் துவக்கி வைத்துப் பேசுகிறபோது இந்தத் தீர்மானம், அவை நிறைவேற்றிய தீர்மானம், பெருத்த அரசியல் மோசடி என்று வர்ணித்துள்ளார்கள். அப்படி அவர்கள் வர்ணித்துள்ளதைக் கூட நம் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தமது தீர்ப்பில் குறிப்பிடும் போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்ன இரண்டொரு கருத்துக்களுக்குப் பதில் அளித்து தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு இந்திய குடிமகனும் தன் கருத்தை எங்கு வேண்டுமானாலும் பேசலாம், அப்படி கருத்தை வெளியிடுவதற்கு பேச்சு உரிமையை அரசியல் சட்டம் அளித்திருக்கிறது என்பதற்கும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டம் பேச்சு உரிமையை அளித்திருக்கிறது என்பது 19-வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அரசியல் சட்டத்தில் எல்லா குடிமக்களுக்கும் பேச்சு உரிமை வழங்கியிருந்தாலும் சட்டசபை அல்லது பாராளுமன்றம் போன்றவைகளில் பேசப்படுகிற கருத்துக்கள் அல்லது செய்யப்படுகிற தீர்மானங்கள் பற்றி கருத்தைத் தெரிவிக்கும்போது அவர்களுக்கு அந்த 19-வது பிரிவு உதவி செய்யவில்லை.

அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படையில் பேச்சுரிமை அவர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை. இதை, 1958 என்று கருதுகிறேன், பாட்டு பற்றிய ஒரு தீர்ப்பில் நம்முடைய இந்திய நாட்டு பிரதம நீதிமன்றம், சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பிலே வரையறுத்துக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது :

'In Pandit M. S. M. Sharma v. Shri Srikrishna, Chief Minister of Bihar and others or what is known as the "Search Light" case, the Constitution Bench of the Supreme Court has, in its judgment, delivered in December 1958, observed .

" . . . The freedom of speech guaranteed by clause (1) of Article 194 is different from the freedom of speech and expression guaranteed under Article 19 (1) (a) and it cannot be cut down in any way by any law contemplated by clause (2) of Article 19. In the "Search Light" case already referred to, the Supreme Court has held :

" The argument that the whole of Article 194 is subject to Article 19 (1) (a) overlooks the provisions of clause 2 of Article 194. The right conferred on a citizen under Article 19 (1) (a) can be restricted by a law which falls within clause (2) of that Article and he may be made liable in a Court of Law for breach of such law, but clause (2) of Article 194 categorically lays down that no member of the Legislature is to be made liable to any proceedings in any Court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or Committees thereof and that no person will be liable in respect of the publication by or under the authority of the House of such a Legislature of any report, paper or proceedings. The provisions of clause (2) of Article 194 therefore, indicate that

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

the freedom of speech referred to in clause (1) is different from the freedom of speech and expression guaranteed under Article 19 (1) (a) and cannot be cut down in any way by any law contemplated by clause (2) of Article 19 ”.

It cannot also be held that Article 194 (1) is an abridgment of the freedom of speech available to a member of a Legislature as a citizen under Article 19(1) (a) and not something separate from it. ’

அந்த வழக்கில் வெகு தெளிவாக அடிப்படை பேச்சுரிமை பற்றி வழக்குமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. மேலும் அதில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

The Legislative Assembly claims that under Article 194 (3) it has all the powers, privileges and immunities enjoyed by the British House of Commons at the commencement of our constitution.

If it has those powers, privileges and immunities, then it can enforce the same as the House of commons can do . . .

கடைசியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘ If, therefore, the Legislative Assembly has the power’s privileges and immunities of the House of Commons and if the petitioner is eventually deprived of his personal liberty as a result of the proceedings before the Committee of Privileges, such deprivation will be in accordance with procedure established by law and the petitioner cannot complain of the breach, actual or threatened, of his fundamental right under Article 21.’

ஆகையால், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நம்முடைய அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை, அதிலும் அவையைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல பேச்சுரிமை இருக்கிறது என்று கூறி தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. அதுமட்டுமல்ல. இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி சுமார் ஒருவாச காலம் ஆகிறது. இதற்கிடையில் அவர், தான் அப்படிப் பேசவில்லை என்றே அல்லது தன்னுடைய கருத்து நேர்மாறாகத் திரித்துப் போடப்பட்டிருக்கிறது இந்து பத்திரிகையில் என்றே அவர் மறுப்பு வெளியிடவில்லை. அந்தப் பேச்சு வெளியிடப்பட்டிருக்கிற பத்திரிகை சாதாரண பத்திரிகை அல்ல. நம்முடைய நாட்டில் மிகப் பழம்பெரும் பத்திரிகை என்று சொல்லப்படுவது இந்து பத்திரிகை. அந்த இந்து பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டதை வைத்து இங்கு எழுப்ப முடியாது என்று சொல்வது சரியாகாது.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி மேற்கொண்டு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது “திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அதனுடைய முதலமைச்சர் இந்தியை ஒழித்து விட்டதாகப் பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த முடியாது

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி] [1968 பிப்ரவரி 19]

என்று அவர்களுக்குத் தெரியாதா?" என்று ஒரு வினாவை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய இந்திய அரசியல் சாசனம் இந்த 10, 18 ஆண்டுகளில் எத்தனை முறை திருத்தப்பட்டிருக்கிறது, எத்தனை சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான முறையில் எப்படியெப்படி திருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களே நன்கு உணர்வார்கள். ஏனென்றால் அவர் சாதாரணமானவர் அல்ல, அரசியலிலே 30 ஆண்டு இருந்தவர்கள், அமைச்சராக 10, 15 ஆண்டுகள் இருந்தவர்கள், சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராகவும், பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராகவும் இருந்தவர்கள். எனவே அவர்களுக்கு உரிமைப் பிரச்சினையைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் எந்தனைமுறை திருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அதுமட்டுமல்ல. 8-வது ஷெட்யூலில் காணப்படும் 14 தேசிய மொழிகளோடு சிந்தி என்ற மொழியும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற பிரச்சினை வந்தது. அந்த சிந்தி என்ற மொழி சில லட்சம் மக்களால் பேசப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சிந்தியை இதே அரசியல் சட்டத்தில் 8-வது ஷெட்யூலில் அண்மையிலே சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படி முடிந்தது? சில லட்சம் மக்களுக்கு, அவர்கள் உரிமைகளுக்காக அவர்கள் பேசும் ஒரு மொழியை தேசிய மொழிப்பட்டியலில் எப்படி சேர்த்துக் கொண்டார்கள்? அதற்கு அரசியல் சட்டம் எப்படி இடம் அளித்தது? ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், சென்ற வாரம் என்று கருதுகிறேன், இதேமாதிரி ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. ராஜஸ்தானி மொழியையும் 8-வது ஷெட்யூலில் தேசிய மொழியாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ராஜஸ்தானியைச் சேர்ந்தவர்கள் பார்லிமெண்டிலே தனி நபர் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசும்பொழுது, சிந்தி மொழி 30 லட்சம் பேர் பேசக்கூடிய மொழி, அது 8-வது ஷெட்யூலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, ராஜஸ்தானி மொழி 1 கோடிக்கு மேல் உள் மக்களால் பேசப்படுகிற மொழி, எனவே, ஏன் ராஜஸ்தானி மொழியையும் சேர்க்கக் கூடாது? ஏன் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக்கூடாது என்று அந்த உறுப்பினர்கள் விவாதித்து இருக்கிறார்கள். இவ்வாறிருக்க, திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நாம் நிறைவேற்றிய, நம்முடைய அவை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை, அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற நம்முடைய தீர்மானத்தைப்பற்றி கேலி பேசுகிறார்கள்.

நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றியவர்கள் அதை எப்பொழுதுமே மாற்ற முடியாது, காலாகாலத்திற்கும் மாற்ற முடியாது என்று தீர்மானம் போட்டு வைத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அரசியல் சட்டம் தேவையான முறையில், தேவையான நேரத்தில், தேவையான காரியத்திற்காக நிச்சயமாகத் திருத்தப்படவேண்டும், திருத்தப்பட முடியும் என்ற முறையில்

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

அதை எழுதியவர்கள், நிறைவேற்றியவர்கள் கருத்திலே கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லும்பொழுது நமக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன கருத்திலே இதைச் சொல்லுகிறார்கள்? “இந்தியை ஒழித்துவிட்டோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். வேறு கோட்டையைப் பிடித்துவிட்டோம் என்று சென்னைக் கோட்டையிலே இருந்து பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள்.” என்று கூறுகிறார்கள். இந்தியை நாம் ஒழித்து இருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் திட்டவாட்டமாக நாம் ஒழித்திருக்கிறோம். ஒழித்தபிறகு அந்தத் தீர்மானத்தைச் சுட்டிக்காட்டி முதலமைச்சர் கொடி போட்டுக்கொள்கிறார் என்று சொல்வது “மேலம்பை இண்டென்ஷன்”, கருத்து உள்நோக்கத்துடன் பேசுவதைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நாம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு நாட்டிலே எவ்வளவு எவ்வளவு பிரச்சினைகள் நல்ல முறையிலே நடந்திருக்கின்றன என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னர் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தீர்மானத்தில் கடைசிப் பகுதியாக, “அரசியல் சட்டத்தில் இந்திக்கு பிரத்தியேக அந்தஸ்து அளித்திருப்பது அகற்றப்பட்டு, நாட்டின் பிறமொழிகளுக்கு கீழ்நிலை அளிக்கும் ஷரத்துக்களெல்லாம், எல்லா விந்திய மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து நல்கும் வகையில் திருத்தப்பட வேண்டும்” என்று அருமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் சாசனத்தில் ‘ப்ரீ ஆம்பிளிஸ்’ என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அரசியல் சாசனத்தில் சொல்லியிருப்பது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். “ப்ரீ ஆம்பிளிஸ்” சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘We, the people of India, having solemnly resolved to constitute India into a sovereign democratic republic and to secure to all its citizens :

Justice, Social, economic and political;

Liberty of thought, expression, belief, faith and worship;

Equality of status and of opportunity

என்று. இந்த, ‘equality of status and of opportunity’

எப்பொழுது வரும்? “equality of status” என்பது நாம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்கார் முழு மனதோடு ஏற்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினாலொழிய ‘equality of status’ வர முடியாது. ஏனென்றால் 8-வது ஷெட்யூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிற மொழிகள் இந்திய தேசிய மொழிகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மொழிகளில் ஒன்றுதான் ஹிந்தி. அந்த மொழிகளில் ஒன்றுதான் தமிழ். அந்த மொழிகளில் ஒன்றுதான் தெலுங்கு, மலையாளம், வங்காளி போன்றவைகள். அப்படி அந்த 8-வது ஷெட்யூலில் கூறப் பட்டிருக்கிற

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி] [1968 பிப்ரவரி 19]

மொழிகளில் ஒரே ஒரு மொழியான ஹிந்தி மொழிக்கு மட்டும் அரசியல் அந்தஸ்து அளிக்கப்படுமேயானால் மற்ற மொழிகளுடைய நிலைமை என்ன? ஹிந்தி ஆட்சிமொழி பீடத்திலே ஏற்றப்பட்டால் மீதி இருக்கிற 14 மொழிகளினுடைய நிலைமை என்ன? ஹிந்திக்கு அரசாங்க மொழி என்ற அந்தஸ்து, மற்ற மொழிகளுக்கு வட்டார மொழி என்ற கீழான அந்தஸ்து என்றால் இதிலே இருக்கிற 'சக்வாலிடி ஆஃப் ஸ்டேடஸ்' எங்கே இருக்கிறது? அதிலே கூறப்பட்டிருக்கிற ஒருமையான அந்தஸ்து, சமமான அந்தஸ்து எங்கே இருக்கிறது? அது மட்டுமல்ல. 'சக்வாலிடி ஆஃப் ஸ்டேடஸ் அண்ட் ஆஃப் ஆப்பர்ச்சூனிட்டி' என்று சொல்கிறார்கள். யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதுகிறவர்கள் எல்லாம் எல்லா மொழிகளிலும், எல்லா தேசிய மொழிகளிலும் எழுத வேண்டுமென்றால் 'சக்வாலிடி ஆஃப் ஆப்பர்ச்சூனிட்டி' என்று ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், அண்மையில் டில்லியிலே நிறைவேற்றப்பட்ட மொழித் தீர்மானத்தில் சில பரீட்சை விடைகள் ஹிந்தியில் மட்டும், அங்கிலத்தில் மட்டும் எழுதவேண்டும்; மற்றதை வேண்டுமானால் எல்லா மொழிகளிலும் எழுத வேண்டுமென்கிற நிலைமை இருப்பதனால் ஹிந்திக்கு தனி மொழி அந்தஸ்து இருக்கிற ஒரே காரணத்தினால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு சௌகரியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதால் இந்த 'பரீ ஆம்ப்ளிளிங் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சக்வாலிட்டி ஆஃப் ஸ்டேடஸ் அண்ட் ஆப் ஆப்பர்ச்சூனிட்டி' எப்படி நிறைவேற்றப்படும்? அவர்கள் எழுதிய அரசியல் சட்டத்தில், நம்மை எல்லாம் ஆளுகிற அரசியல் சட்டத்தில், நம்முடைய நடவடிக்கைகளையும், வாழ்க்கையையும் நிர்ணயிக்கிற அரசியல் சட்டத்தில் இப்படி எல்லோருக்கும் சமத்துவ உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, மேற்சொன்ன இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் 'சக்வாலிட்டி ஆஃப் ஸ்டேடஸ் அண்ட் ஆஃப் ஆப்பர்ச்சூனிட்டி' நமக்கு இல்லாதபொழுது என் நாம் நம்முடைய சபையின் மூலமாக நம்முடைய சமத்துவத்தை நிறைவேற்ற ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது? இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் திரு. சுப்பிரமணியத்திற்குத் தெரியாதா? திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதையெல்லாம் அறியமாட்டாரா? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் தெரியாமல் சுப்பிரமணியம் பேசுகிறார்களா? இல்லை. அவருடைய கருத்து வேறு என்கோ சொல்கிறது. அவருடைய நோக்கம் வேறு என்கோ சொல்கிறது. அப்படிப்பட்ட முறையிலேதான் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திருப்பித் திருப்பி நாம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, எந்த முறையில் . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களே, ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அளவில்தான் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் பேசினாரா இல்லையா என்பதை

1968 பிப்ரவரி 19]

தீர்மானத்தை போட்ட உடன் விட்டு விட வேண்டுமே தவிர மீண்டும் மீண்டும் அவரைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருப்பதில் எந்த விதமான அவசியமும் இல்லை. அந்த விஷயம் வரக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்வது, பேரவையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை, மோசடி என்று சொன்னதாக வந்திருக்கிற செய்தியை, பற்றி, திரு. சுப்பிரமணியத்திற்கு எழுதிக் கேட்க வேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றித் தான் பேசவேண்டும் என்பது. திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டிப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது இந்த அவை நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானம் பற்றியது. அந்த மொழித் தீர்மானத்தில் கடைசிப் பகுதி, அரசியல் சட்டத்தில் இந்திக்கு பிரத்தியேக அந்தஸ்து அளித்திருப்பது அகற்றப்பட்டு, நாட்டின் பிற மொழிகளுக்கு கீழ்நிலை அளிக்கும் வரத்துக்களெல்லாம், எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து நல்கும் வகையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை...

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசியது மேலெழுந்தவாரியாக இந்தச் சபையினுடைய உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது என்று சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பளித்ததாகி விட்டது. அதை இந்த அவையே கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்று நண்பர் இளம்வழுதி அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இனி, அதற்கு அடுத்த கட்டமாக அவருடைய விளக்கத்தைக் கேட்டு, பெற்று, அதற்குப் பிறகு விவாதிப்பது என்பதுதான் முறையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மறுபடியும் அதைப் பற்றிய விவாதம் இப்பொழுது தேவை இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அவையே அதைக் கவனித்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு எடுத்த பிறகு 'ஷோ கால் நோட்டீஸ்' அவர்களுக்கு அனுப்புவதுதான் அடுத்த கட்டமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், ஹிந்து பத்திரிகைக்கும் 'ஷோ கால் நோட்டீஸ்' அனுப்பி, அவர்களுடைய பதில் வந்த பிறகு இந்த அவையில் அதைப்பற்றி பேசி மேற்கொண்டு ஒரு முடிவு எடுக்க விரும்புகிறேன்.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்பதைப்பற்றிய உங்களுடைய கருத்தை 2 நிமிடத்திற்குள்ளே சொல்லி முடியுங்கள்.

[Dr. H. V. Hande]

[1968 பிப்ரவரி 19]

DR. H. V. HANDE : Before we give the show cause notice, we must examine the merits and demerits of the case very briefly and find out whether it merits a show cause notice. In my opinion it definitely merits a show cause notice for the following reasons. Thiru C. Subramaniam has made a statement derogatory to the status of this House. That is point one. I am quite sure our respectable Leader of the Opposition will agree with me that any one who brings disrepute to the House can be hauled up, called and asked to give evidence.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I do not think that we should strengthen the resolution of the Assembly with any argument. It has been decided by the Assembly that a show cause notice should be issued. It may be issued.

DR. H. V. HANDE : It has affected our party also which has voted with the Government. An opportunity having been given to the other members, we too must be given an opportunity for expressing at least within five minutes what we feel about this. That is my request. I request the Minister to bear with me for a few minutes and see the important point that I want to stress.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : பாயிண்ட் ஆர்டர். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிற்பாடு, சபைத் தலைவர் அவர்கள் அதைப்பற்றி பேசவேண்டாமென்ற பிற்பாடு, மறு படியும் அதுபற்றிப் பேசுவது அவசியமா என்பதற்கு ரூலிங் கேட்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : We can speak.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I would like to make myself clear. The position has been explained by the Speaker that there is a *prima facie* case against the speech referred to and the motion moved by the mover is that a show cause notice may be issued. The House has decided that a show cause notice may be issued. Therefore discussion as to whether there is a *prima facie* case or whether a show cause notice may be issued becomes unnecessary.

DR. H. V. HANDE : I have to refute what the hon. Member Thiru A. R. Subbiah Mudaliar said, because we have to express our opinion and what the Chief Minister says is not implicitly binding. We have voted for the resolution. So we have to express our view. My only submission is that there has been a similar resolution adopted in the Andhra Assembly. For instance, Mr. Brahmananda Reddy. . . .

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order. What is the question before the House? Should the facts of the case be discussed? After the motion that a show cause notice should be given has been moved, why is the Speaker allowing the Member

1968 பிப்ரவரி 19]

to digress and go on at a tangent? The Speaker has been pleased to strike a note of relevancy and the Member is wasting the time of the House. We are in the midst of the supplementary budget and the discussion on the Governor's Address. Is the Speaker going to allow this kind of tangential discussion? Please uphold the dignity of this House. We should not waste the time of this House.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர். ஒரு மெம்பர் பேசும்போது இரண்டு பேர் நின்று கொண்டே இருக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிற்கக் கூடாது. முதலிலே நீங்கள் உட்காருங்கள்.

DR. H. V. HANDE : When a motion has been brought before the House, has a Member no right to speak on it? Just because the Chief Minister gets up and says something, do we have to implicitly obey?

MR. SPEAKER : Privilege matter takes precedence even over the budget. That answers Mr. Vinayakam. Even if there is a budget, privilege matter must be taken up first. What is now moved is merely a formal matter that a show cause notice be sent to Thiru C. Subramaniam and the Publisher of 'The Hindu'. I think we will get some reply and that will again be pleased before the House. It is enough if you merely say that you support the motion for issuing a show cause notice. மு.ப 11-00

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, my submission, is that after the passing of the motion which provides for the serving of 'Show Cause Notice', there is no need for further strengthening of the argument. The next step might perhaps be to authorise the Hon. Speaker to issue 'Show Cause Notice' on behalf of the House.

DR. H. V. HANDE : Sir, only one point and I am done. So far as the question of 'political fraud' is concerned, 20 Members who belong to the Swatantra Party are affected by it. In this connection, I wish to refer to the resolution passed by the Andhra Pradesh Legislative Assembly. The resolution took note of the "grave anxiety on the part of the people of some States, including Andhra Pradesh", about representation in Central and all-India services and said if the disadvantage to any language group is continued, "it will be open to the State to evolve its policy in the interest of the people". Now, will Thiru C. Subramaniam say that this is also a political fraud . . .

(Cries of 'points of order' from the Congress Benches)

DR. H. V. HANDE : Now, I am trying to express . . .

[1968 பிப்ரவரி 19]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, why should the hon. Member disobey the Chair ? Are you presiding or the hon. Member is presiding ? When a point of order is raised he refuses to resume his seat. He is only bringing your office to disgrace. You must take him to task.

MR. SPEAKER : I can see to it that my office does not come to disgrace. A Member should be allowed to finish his sentence. Then I will hear the point of order.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சிலே குறுக்கிட வேண்டும் என்பதற்காக பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லாத விஷயங்களைக்கூட பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிப் பேசுவதை கூடுமானவரையில் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அவையிலே முடிவு எடுப்பது நல்லது அல்லவா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இருந்தால் எழுப்பலாம். ஆனால், உரையாற்றிக்கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர் அவர்கள் வாக்கியத்தை முடித்தபிறகு பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப வேண்டும். ஆனால், மீண்டும், மீண்டும் ஒருவரே எழுந்திருந்து பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், பேரவையின் நடவடிக்கைகளை தடைப்படுத்துவதற்காக பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் என்று எடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி அவரை நிறுத்த முடியும். இப்பொழுது பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் இருந்தால், சொல்லலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி, பிரச்சனை தீர்ந்த பிற்பாடும் கூட ஒரு வரி ஒரு வரி என்று சொல்லி 35 வரிகள் புல் ல்டாப் கூட இல்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று. பிரச்சனை முடிந்துவிட்டது. வேறு விஷயத்திற்குப் போகவேண்டும். மீண்டும் அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கலாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

DR. H.V. HANDE : I am coming to the point raised by the Hon. the Leader of the opposition. Here is a report of the Committee of Privileges on the 'Madras Corporation Case' and I request the Hon. Chief Minister to examine it carefully. On page 12 of the report it is stated :

'Sri K. Vinayakam said that the second resolution of the Corporation Council rescinding the original resolution was only a pious resolution in the nature of correction. It was not an expression of regret.'

This shows that even after the original resolution was rescinded, the hon. Member Thiru. Vinayagam was not satisfied with the rescinding of the Resolution and he wanted the Corporation to express regret. Similarly, whatever be the explanation of my distinguished Friend, Thiru Subramaniam, we will not be satisfied with it till he expresses regret before this House in person.

1968 பிப்ரவரி 19]

MR. SPEAKER : When the 'Show Cause Notice' is issued to Thiru C. Subramaniam and to the publisher of 'The Hindu', we do not know what reply we will get. They might say that they never said it or published it. I have not held that there was a breach of privilege. I have merely stated that there is cause to inquire into the matter. Has the hon. the Leader of the Opposition got any thing to say?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் நானும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். பின்னாலே பார்த்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் என்ன பதில் கொடுக்கிறார்களோ, என்ன முறையில் பதில் வருகிறது என்று தெரிந்தபிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இப்பொழுது இதைப்பற்றி விவாதம் தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானம் முழுவதும் ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டு, அண்மையில் 23-1-68-ம் தேதியன்று, இந்தி, பள்ளிகளில் நீக்கப் படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட இந்த மாமன்றத்தின் அந்தத் தீர்மானத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார் என்றும், அதையே மிகப் பெரிய அரசியல் மோசடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றும், எனவே காரணம் கேட்டு எழுதுவதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பவர்கள் 'ஆம்' என்க, எதிர்ப்பவர்கள் 'இல்லை' என்க. 'ஆம்' என்பவர்கள் அதிகம். ஆகவே, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. எனவே, இந்தத் தீர்மானத்தின்படி 'ஷோ கான்ஸ் நோட்டீஸ்', காரணம் கேட்டு எழுதப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(ii) முதலமைச்சர் குன்றில் பேசிய பேச்சு.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. மாட்டின் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்ப நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு அனுமதி மறுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தங்களுக்குத் தெரியுமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தைப் படிக்கட்டும். தாங்கள் பிறகு தீர்ப்பு எப்படி வேண்டுமானாலும் கொடுங்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை வாசிப்பதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு போவதற்கு பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் தங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் விதிகளுக்கு